

بررسی تنوع درون و بین جمیعت‌های مختلف گز روغنی (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori) در رویش بذر نارس

فرشته اسدی کرم^{۱*}، حسین میرزایی ندوشن^۲، میترا امام^۳، غلامرضا بخشی خانیکی^۴، هاشم کنشلو^۵ و محمدیوسف آچاک^۶

*- نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، واحد کرج، پست الکترونیک: asadi@riffr-ac.ir

۱- استاد، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور

۲- مریبی، گروه تحقیقات زیست فناوری، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور

۳- استاد، دانشگاه پیام نور، تهران

۴- مریبی، بخش تحقیقات جنگل، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور

۵- مریبی، بخش تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بلوچستان (ایرانشهر)

۶- کارشناس، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بلوچستان (ایرانشهر)

تاریخ پذیرش: آبان ۱۳۸۸

تاریخ اصلاح نهایی: مهر ۱۳۸۸

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۸۸

چکیده

علاوه بر اثرهای محیطی، واکنش گیاهان به جوانهزنی بذر در بسترها مختلف کاشت می‌تواند منشأ ژنتیکی داشته و توارث آن کمی یا کمی باشد. از جمله اهداف این تحقیق، بررسی تنوع درون و بین جمیعت‌هایی از گونه در حال انراض گز روغنی (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori) در قابلیت رویش بذر نارس در محیط‌های مختلف کشت بود. به این منظور جنین و بذر نارس تعداد زیادی از ژنتیپ‌های گز روغنی از شش رویشگاه واقع در جنوب استان سیستان و بلوچستان جمع‌آوری شده و بر روی دو محیط کشت پایه WPM و MS با ۷ ترکیب مختلف کشت شدند. تعدادی از صفات مورفو‌لوزیک، در دو فاصله زمانی متواالی از گیاهان در حال رشد مورد ارزیابی قرار گرفتند. جمیعت‌های مورد مطالعه از نظر ابعاد اولیه بذرهای نارس با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نشان دادند. در یادداشت‌برداری اول بین جمیعت‌ها از نظر دو صفت تعداد ریشه فرعی و طول گیاهچه اختلاف معنی‌داری مشاهده شد. بین محیط‌های کشت نیز اختلاف معنی‌داری در رابطه با صفات طول ساقه، طول گیاهچه و همچنین تعداد ریشه و برگ مشاهده شد و با توجه به اثرهای مقابله‌کننده بین محیط‌های کشت و جمیعت‌ها وجود داشت، مشخص گردید که محیط کشت اول (WPM) از لحاظ اکثریت صفات از جمله طول گیاهچه، بهترین محیط برای رشد بذرهای نارسی است که به مرحله رسیدگی نزدیکتر می‌باشند (بنت و چانف). در حالی که بذرهای مناطق کلیجات و کشکی که نسبت به بذرهای سایر مناطق نارس‌تر بودند، به محیط‌های کشتنی که دارای کلسیم بالاتری بودند (تیمارهای ۴ و ۵) واکنش بهتری نشان دادند. در یادداشت‌برداری دوم نیز در بین جمیعت‌ها، صفات طول و تعداد ریشه و همچنین طول گیاهچه اختلاف معنی‌داری نشان دادند. بنابراین اثر مقابله محیط کشت و رویشگاه تنها در مورد صفت تعداد برگ معنی‌دار گردید و این نشان داد که واکنش جمیعت‌های مختلف مورد مطالعه در رابطه با محیط‌های مختلف کشت، یکسان نبوده است.

واژه‌های کلیدی: گز روغنی (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori)، بذر نارس، محیط کشت، جمیعت، طرح آشیانه‌ای.

مقدمه

کاربردهای این گیاه در صنعت است. به همین دلیل لقب "درخت معجزه" به این گیاه داده شده است (Fahey, 2005).

Murakami و همکاران (۱۹۹۸) نشان داده‌اند که مشتقی از بنزیل ایزوتویوسیانات و نیازیسیمین موجود در عصاره مورینگا توان بازدارندگی استر فوربل (Phorbol ester) (استرهای فوربل، دی‌ترپنئیدهای تتراسایکلیک هستند که به طور معمول منجر به تحریک تشکیل تومور می‌شوند) ایجاد شده توسط فعالیت ویروس اپستین بار (Epstein-barr) در سلول‌های لنفویلاستوئید را دارا هستند Burkitt's و قادر به پیشگیری از ایجاد لنفوم بورکیت (Burkitt's lymphoma) می‌باشند. این لنفوم شکلی از سرطان بدخیم بافت لنفوئیدی است و تظاهر آن معمولاً به صورت یک ضایعه استئولیتیک بزرگ (تخربی استخوان) در فک یا یک توده شکمی است (مدرس موسوی، ۱۳۷۸).

مطالعه ترکیب‌های شیمیایی موجود در بخش‌های هوایی Moringa peregrina نشان داده است که این اندام‌ها حاوی انواع هیدروکربن‌ها، تری‌ترپن‌ها، انواع استروول‌ها به‌ویژه بتا-سیتوستروول هستند. همچنین مشخص شده است که عصاره الکلی تهیه شده این گونه محتوی فلاونوئیدهایی همانند کوئرستین و روتنین می‌باشد. گفته شده که این ترکیب‌ها علاوه بر این که از اکسیداسیون (Low-Density Lipoprotein LDL) و سمیت ناشی از آن جلوگیری می‌نمایند، ممکن است مسئول فعالیت ضد التهابی آن نیز باشند. علاوه بر آن، این گونه را منبع جدیدی از روغن و پروتئین و یک منبع از آنتی‌بیوتیک ایزوتویوسیانات ذکر می‌کنند (Elbatran et al., 2005). بنابراین با وجود استفاده گسترده‌ای که از این گونه در پزشکی، صنعت و کشاورزی می‌توان نمود ولی تاکنون در

Moringa peregrina (Forssk). Fiori گونه‌ای است با خواص دارویی متعدد که به صورت پراکنده و به طور گسترده‌ای در مناطقی از شرق و جنوب شرقی کشور رویش دارد. از سیزده گونه جنس مورینگا Price (Moringa) که تاکنون در دنیا گزارش شده است (2000) تنها این گونه، بومی کشور ما می‌باشد که به رغم اهمیت زیادی که از نظر زیست محیطی، صنایع غذایی و دارویی دارد (Hegazy et al., 2008) تاکنون کمتر مورد توجه بوده است. به دلایل متعدد، پیشتر گونه‌های جنس Moringa در دنیا در معرض فرسایش و خطر انقراض هستند (Stephenson & Fahey, 2004). در کشور ما نیز این گونه در معرض خطر نابودیست.

خواص متعددی به فراورده‌های حاصل از درختان خانواده مورینگا سه نسبت داده شده است که به دلیل وجود ترکیب‌هایی همچون نیازیمیسین (Niaziminicin)، پتريگواسپرمن (Pterygospermin)، بنزیل ایزوتویوسیانات (Benzyl isothiocyanate) و مشتقات آن، مشتقات بنزیل گلوکوزینولات (Benzyl glucosinolate)، مقادیر زیادی از ویتامین‌های گروه B، ویتامین C، مقادیر بالای آهن، کلسیم، پتاسیم و همچنین بتا-کاروتون می‌باشد (Fahey, 2005).

از مورینگا برای مبارزه بر علیه سوء تغذیه به‌ویژه در بین کودکان و مادران شیرده استفاده گسترده‌ای می‌شود. همچنین به عنوان آنتی‌بیوتیک، ضد تریپانوزوم، کاهش‌دهنده فشار خون، ضد اسپاسم، آنتی‌اولسر، ضد التهاب، پایین‌آورنده کلستروول خون، کاهش‌دهنده قند خون و درمان عفونت‌های مجرای ادراری مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین تصفیه آب آشامیدنی یکی دیگر از

Dean *et al.*, 2005). در پی مشاهده‌های اولیه مبنی بر وجود تنوع ژنتیکی در پاسخ به کشت جنین نارس و تولید نهال از آن (Mirzaie-Nodoushan *et al.*, 2009) بررسی تنوع ژنتیکی درون و بین جمعیتی از گز روغنی در قابلیت پاسخ‌دهی به کشت بذرهای نارسی که در مراحل مختلف رشد بودند و همچنین بررسی اثر میزان رشد بذرها در جوانه‌زنی آنها در محیط‌های مختلف کشت، در دستور کار مؤلفین قرار گرفت تا ضمن مطالعه تعداد زیادی از ژنوتیپ‌ها و جمعیت‌های مناطق مختلف رویشگاهی نسبت به آزمون تعدادی از محیط‌های کشت رایج نیز مطالعات تکمیلی صورت گیرد. لازم به تذکر این مطلب است که به دلایل مختلف از جمله برداشت شدید بذر توسط ساکنین محلی، این گونه گیاهی در طبیعت و رویشگاه‌های خود فاقد زادآوری است و پایه‌های موجود نیز در حال نابودی تدریجی هستند. از طرفی تعداد محدودی غلاف بر روی هر تک پایه تشکیل می‌شود که از این نظر نیز محدودیتهایی در توسعه گونه مذکور ایجاد گردیده است (اسدی کرم و همکاران، ۱۳۸۷).

مواد و روشها

به منظور مطالعه و ارزیابی تنوع موجود در درون و بین شش جمعیت از گز روغنی بر قابلیت رویش بذرهای نارس در محیط‌های مختلف کشت، تعدادی از غلاف‌های بذری تشکیل شده بر روی پایه‌های این گونه از رویشگاه‌های واقع در مناطق جنوبی و جنوب شرقی کشور، نمونه‌گیری شده و به مؤسسه تحقیقات جنگلهای و مراتع کشور در تهران منتقل گردید (جدول ۱).

کشور کمتر مورد توجه بوده و در معرض خطر نابودیست. بیشترین تراکم گزارش شده از این گونه در استان سیستان و بلوچستان، ۹-۱۲ درخت در هکتار است (جوانشیر، ۱۳۷۲). فقر شدید ساکنین مناطق رویشی این گونه و نیاز مبرم آنها به بهره‌برداری از گیاهان منطقه، موجب شده است که تقریباً تمامی میوه‌های این درختان برای مصارف خوراکی چیده شود. همچنین به دلیل کاربردهای متعدد، بذر این گونه توسط ساکنین محلی برداشت و به کشورهای عربی جنوب خلیج فارس نیز صادر می‌گردد. در حالی که به دلایل مختلف از جمله از بین رفتن پرندگان منطقه، تولید میوه در این درختان کاهش یافته است؛ به طوری که اکثریت درختان بالغ به‌طور متوسط بیشتر از ۱۰ تا ۱۵ غلاف بذر تولید نمی‌کنند. ولی بندرت در برخی از پایه‌ها بیش از ۱۵۰ غلاف نیز مشاهده شده است. از طرف دیگر امکان نگهداری طولانی مدت بذرها وجود ندارد، به‌طوری که گزارش شده است بذرها بعد از ۲ سال قوه نامیه خود را از دست داده و میزان جوانه‌زنی آنها به حد صفر درصد کاهش می‌یابد (Price, 2000). دور بودن پایه‌ها از یکدیگر و کافی نبودن تعداد آنها نیز منجر به کاهش دگرلقارحی در جمعیت‌های این گونه شده است (Stephenson & Fahey, 2004). به همین دلیل پژوهشگران در پی یافتن روش‌های مختلف برای تکثیر و احیای گونه‌های مختلف این جنس می‌باشند (Islam *et al.*, 2005; Steinitz *et al.*, 2009).

دستیابی به هر روشی برای حفظ این گونه می‌تواند بسیار ارزشمند باشد.

شناسایی تنوع ژنتیکی در گونه‌های مختلف گیاهی به‌ویژه در مراحل اولیه رشد در گونه‌های جنگلی و چندساله می‌تواند به‌طور غیرمستقیم در اصلاح و افزایش

جدول ۱- مناطق و رویشگاه‌های مورد نمونه‌گیری برای جمع‌آوری جنین و بذر نارس
(Moringa peregrine)

رویشگاه	موقعیت	ارتفاع از سطح دریا	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
بنت	ناحی شمال شهر بنت	۵۰۴	۵۹۰ ۳۳°۵۴'	۲۶۰ ۲۰°۳۵'
چانف	شمال شرق نیکشهر	۵۶۵	۶۰۰ ۱۹°۲۷'	۲۶۰ ۱۴°۴۷'
فنوج	جنوب شهر فنوج	۵۹۳	۵۹۰ ۳۸°۰۸'	۲۶۰ ۳۲°۳۲'
کلچات	جنوب شهر فنوج	۵۵۱	۵۹۰ ۳۷°۵۱'	۲۶۰ ۲۴°۰۷'
کنشکی	شمال غرب نیکشهر	۵۹۰	۶۰۰ ۰۹°۴۶'	۲۶۰ ۱۹°۰۹'
بگابند	جنوب شهر فنوج	۶۱۹	۵۹۰ ۳۸°۲۲'	۲۶۰ ۳۰°۰۷'

درصد)، به مدت ۳۰ دقیقه غوطه‌ور گردیدند. پس از آن نیز نمونه‌ها ۳ مرتبه با آب مقطر استریل شستشو شدند. پس از انجام مراحل ضدغونی، در زیر لامینار ایرفلو، بذرها از داخل نیام خارج گردیدند و طول و عرض بذرها اندازه‌گیری شد. در ادامه، جنین‌ها و بذرها نارس با حفظ شجره از نظر ژنوتیپ و رویشگاه نمونه‌گیری شده در قالب مدل فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی بر Lloyd & McCown، (WPM) و MS (Murashige & Skoog، 1962) و (Skoog، 1980) ترکیب‌های مختلف مواد غذایی (جدول ۲) کاشته شدند.

استریل کردن نیام‌های حامل جنین و بذرها نارس جمع‌آوری شده از روی پایه‌ها بدین صورت انجام شد که ابتدا نمونه‌ها با آب معمولی شسته شده و دو بار با مایع ظرفشویی برسکشی شدند تا آلودگی‌های موجود بر سطح آنها حذف گردند. پس از آن به مدت ۱۰-۱۵ دقیقه زیر آب جاری قرار گرفتند تا اثر مایع ظرفشویی ازین برود. نمونه‌ها مجدداً با مسوک آغشته به اتانول ۷۰ درصد برسکشی شده و زیر آب جاری قرار داده شدند. سپس در زیر لامینار ایرفلو، نیام‌ها در داخل مزورهای بلند استریل محتوی وايتکس ۱/۷۵٪ (هیپوکلریت سدیم

جدول ۲- تیمارهای مختلف محیط کشت برای جوانه‌زنی بذرها نارس گونه *Moringa peregrina*

ردیف	محیط کشت پایه	عناصر ماکرو	ترکیب‌های نیترات	کلرید کلسیم	کازئین هیدرولیزات (میلی گرم در لیتر)	عصاره مخمر (گرم در لیتر)
۱	WPM	کامل	کامل	کامل	.	.
۲	MS	نصف	نصف	نصف	.	.
۳	MS	نصف	نصف	نصف	.	.
۴	MS	نصف	کامل	کامل	.	.
۵	MS	کامل	کامل	کامل	۱۰۰	.
۶	MS	کامل	کامل	کامل	.	۱۰۰
۷	MS	کامل	کامل	کامل	۱۰۰	۱

یادداشت‌برداری متفاوت گردید. درجه آزادی متفاوت در جدول نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نیز این امر را مشخص می‌کند. همبستگی‌های دوگانه بین کلیه ترکیب‌های دوگانه صفات نیز محاسبه گردید.

نتایج

نتایج نشان داد که استفاده از محلول وايتکس ۳۵٪ (هیپوکلریت سدیم ۱/۷۵ درصد) به تنها‌یی، برای استریل نیام‌های فاقد هرگونه خراشی، به خوبی باعث مهار آلودگی‌های قارچی و باکتریایی می‌شود. اما مشاهده گردید که در صورت آلوده شدن محیط کشت، طی بازکشت، بذرهای درشت‌تر قادر به جوانه‌زنی هستند و گیاهچه‌های تولید شده به راحتی آلودگی را تحمل نموده و با شادابی به رشد ادامه می‌دهند (شکل ۱). این موضوع در کشت بافت و ریزازدیادی کم سابقه است و می‌تواند مورد بررسی‌های تکمیلی قرار گیرد.

براساس تجزیه واریانس انجام شده، جمعیت‌های مورد مطالعه از نظر ابعاد بذر با یکدیگر تفاوت معنی‌داری از خود نشان دادند، به این صورت که بزرگترین بذرها از مناطق بنت و چانف بودند، در حالی که کلچات از لحاظ این دو صفت در دسته آخر قرار گرفت (جدولهای ۳ و ۶). در گزارش‌های نوبت اول بین جمعیت‌ها، اختلاف معنی‌داری در دو صفت تعداد ریشه فرعی و طول گیاهچه در سطح ده درصد مشاهده گردید. بین محیط‌های کشت نیز از نظر کلیه صفات بجز نسبت ریشه به ساقه اختلاف یک درصدی مشاهده شد. همچنین ژنتیک‌های آشیانه شده در جمعیت، در سطح یک درصد، از نظر طول ریشه اصلی و طول گیاهچه با یکدیگر اختلاف نشان دادند (جدول ۴). با

پس از کاشت، ظروف کشت محتوی جنین‌های نارس در اتاق رشد با تناوب نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی و دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد روز و ۱۹ درجه سانتی‌گراد شب قرار گرفتند. اولین یادداشت‌برداری، بیست روز پس از کاشت و با تناوب یک ماه پس از آن، دومین گزارش نویسی از گیاهچه‌های رشدیافته در محیط‌های کشت مورد نظر بر روی صفات طول ریشه اصلی، تعداد ریشه‌های فرعی، طول ساقه و تعداد برگ مرکب، طول کل گیاهچه و نسبت ریشه به ساقه انجام گرفت. پس از انجام یادداشت‌برداری دوم، بقیه بذرهایی که جوانه نزده بودند مجدداً در دو محیط کشت MS و $WPM_{\frac{1}{2}}$ بازکشت شدند. پس از جوانه‌زنی نیز شاخه‌های تعدادی از ژنتیک‌ها که از نظر فرم رویشی از سایرین قویتر بودند انتخاب و از بذر جدا شده و به منظور بررسی چگونگی رشد و ریشه‌زایی، به محیط MS کامل که فاقد هرگونه هورمون رشد خارجی بود، منتقل گردیدند.

لازم به ذکر است که علاوه بر دو عامل اصلی محیط کشت و رویشگاه که در این آزمایش مورد بررسی قرار گرفتند، ژنتیک‌های مورد مطالعه در هر جمعیت نیز به عنوان عامل آشیانه شده در جمعیت مورد توجه قرار گرفت تا به این طریق تنوع ژنتیکی احتمالی درون جمعیتی نیز مورد ارزیابی قرار گیرد. اطلاعات حاصل با استفاده از نرم‌افزار SAS مورد تجزیه آماری قرار گرفت. با توجه به ازدست رفتن برخی از ژنتیک‌ها در طی اجرای آزمایش، تعداد آنها در واحدهای آزمایشی، در دو نوبت یادداشت‌برداری انجام شده، برابر نبود. از این رو، ضمن اینکه طرح به صورت غیر بالانس تجزیه و تحلیل شد، تعداد مشاهده‌ها نیز در دو نوبت

شدند. در این نوبت اختلاف بین تیمارهای محیط کشت در هیچ یک از صفات مورد بررسی در سطح آماری معنی دار نگردید. معنی دار شدن اثرهای متقابل محیط کشت و رویشگاه و نیز معنی دار شدن اثر ژنتیک آشیانه شده در جمعیت در برخی از صفات مورد مطالعه نیز باید مورد توجه قرار گیرد. براساس میانگین های نوبت اول (نشان داده نشده است)، بین جمعیت های منطقه بنت و چانف، بیشترین میانگین صفات، در دو محیط کشت WPM (اول) و $MS^{1/2}$ (دوم) و کمترین آنها در محیط های کشت سوم، ششم و هفتم حاصل شد. فنوج و بگابند در محیط های کشت اول، دوم و سوم رشد بهتری نشان دادند. کلچات و کنشکی نیز واکنش بهتری به محیط های کشت سوم، چهارم و پنجم نشان دادند. همبستگی های دو گانه صفات در جدول ۱۰ ارائه شده است. در نوبت اول هیچ همبستگی مثبت و معنی داری بین صفات مورد مطالعه با ابعاد بذر وجود نداشت. در حالی که در نوبت دوم، کلیه صفات با ابعاد بذر همبستگی بسیار بالا و مثبتی نشان دادند. با توجه به همین مسئله، به نظر می رسد بذرهای رویشگاه های چانف، بنت، فنوج و بگابند در محیط های کشت پنجم، ششم و هفتم که دارای مکمل های غذایی هستند از رشد بهتری برخوردار می باشند. در حالی که بذرهای کوچک دو منطقه کلچات و کنشکی در سه محیط کشت اول، دوم و سوم دارای رشد بهتری هستند (میانگین ها نشان داده نشده است).

مشاهده شد که ۷۴ درصد گیاهچه های منتقل شده به محیط MS قادر هورمون از منطقه چانف در محیط مذکور، قادر به تولید ریشه هستند و ۲۲/۲۲ درصد نیز تولید کالوسی نمودند که از قابلیت بازیابی برخوردار

دسته بندی میانگین ها، مشخص گردید که بیشترین میانگین صفات طول ریشه، تعداد ریشه فرعی، تعداد برگ، طول ساقه و طول کل گیاهچه به جمعیت های منطقه بنت تعلق دارد و سایر مناطق از نظر این صفات در یک دسته قرار می گیرند. فقط صفت نسبت ریشه به ساقه در هیچ یک از مناطق اختلافی نشان نداد. محیط های کشت نیز از لحاظ کلیه صفات بجز نسبت ریشه به ساقه، در دو دسته قرار گرفتند. محیط کشت WPM در دسته اول و سایر محیط ها در دسته دوم قرار گرفتند (جدول ۶). در یادداشت برداری نوبت دوم اختلاف بین جمعیت ها در مورد صفات طول ریشه اصلی، تعداد ریشه فرعی و طول کل گیاهچه ظاهر شده و در سطح معنی داری قرار گرفتند (جدول ۵). البته شواهد نشان دادند که اختلافاتی نیز از نظر تعداد و فرم رویشی شاخه های تولید شده بین و درون جمعیت ها وجود دارد (شکل ۲). اثرهای متقابل جمعیت و محیط کشت تنها از نظر صفت تعداد برگ در سطح یک درصد معنی دار شد. دسته بندی میانگین های این صفات به روش دانکن نیز میانگین جمعیت ها را از نظر صفات مورد نظر در دسته های متفاوتی قرار داد (جدول ۷). به طوری که از لحاظ طول ریشه و تعداد ریشه فرعی جمعیت بنت در دسته اول و جمعیت کلچات در دسته آخر قرار گرفتند. تشکیل کالوس بر روی سطح ریشه و ساقه تعداد قابل توجهی از بذرها نیز قابل توجه بود (شکل ۳). دو رویشگاه بنت و چانف دارای بلندترین طول گیاهچه (۱۲/۴۶ و ۱۱/۲۸ سانتی متر) بودند و کلچات نیز با میانگینی برابر ۳/۶۶ سانتی متر دارای کوتاه ترین طول بود. بلندترین ریشه ها در جمعیت های بنت و بلندترین ساقه ها در جمعیت های چانف مشاهده

در حالی که در تعدادی دیگر، کاهش رشد بلا فاصله پس از انتقال به محیط مذکور و یا پس از اولین بازکشت نمایان شد که این خود نشانه‌ای از وجود تنوع در بین ژنوتیپ‌های مختلف این گونه می‌باشد (شکل ۴).

بودند. علاوه بر این، مشخص شد که تعدادی از گیاهچه‌های بدست آمده در طول ۲ تا ۳ بازکشت ماهیانه، توان رشد در محیط MS کامل فاقد هرگونه هورمون خارجی را داشته و از شادابی کاملی برخوردار بودند، ولی پس از آن دچار افت شدید در رشد شدند،

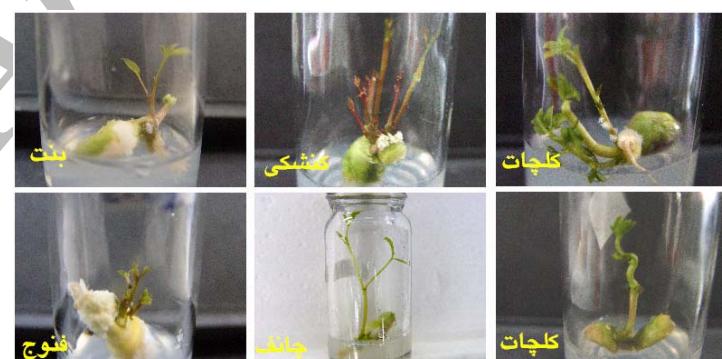
جدول ۳- تجزیه واریانس صفات طول و عرض بذرها و جنین‌های نارس مطالعه شده از شش جمیعت از گز روغنی (*Moringa peregrine*) جمع‌آوری شده از مناطق جنوب و جنوب‌شرقی کشور

منابع تغییر	درجه آزادی	طول بذر	عرض بذر
جمعیت	۵	۲۰۳/۴۶**	۷۴/۲۷**
ژنوتیپ آشیانه شده در جمیعت	۴۶	۹/۹۲ns	۲/۵۱ns
خطا	۴۹۳	۱۵/۲۶	۴/۲۹

= معنی دار بودن در سطح ۱٪، ns = غیر معنی دار

شکل ۱- رشد مطلوب گیاهچه‌های تولید شده در محیط کشت دارای آلودگی قارچی

شکل ۲- نمونه‌هایی از روش بذرها نارس ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از رویشگاه‌های مختلف و تفاوت در فرم رویشی آنها (۵۰ روز پس از کاشت)

جدول ۴- تجزیه واریانس صفات مطالعه شده از رشد بذرهای نارس شش جمعیت از گز روغنی (*Moringa peregrine*) جمع آوری شده از مناطق جنوب و جنوب شرقی کشور
(یادداشت برداری اول)

منابع تغییر	درجه آزادی	طول ریشه اصلی	طول	تعداد	ریشه فرعی	تعداد	درجه آزادی	طول ساقه	درجه آزادی	درجه آزادی	نسبت ریشه به ساقه
جمعیت	۵	۱۲۳/۵ ^(*)	۵	۱۹/۹۱ ^{ns}	۵	۰/۱۴ ^{ns}	۱/۵۷ ^(*)	۴۷/۷۳ ^{ns}	۵	۵	۰/۴۶ ^{ns}
محیط کشت	۶	۲۶۰/۳۳ ^{**}	۶	۸۱/۲۱ ^{**}	۶	۰/۳۰ ^{**}	۵/۲۶ ^{**}	۵۳/۹۳ ^(*)	۶	۶	۰/۷۳ ^{ns}
محیط کشت × رویشگاه	۳۰	۲۹۰/۲۸ ^{**}	۳۰	۵۵/۶۶ ^{**}	۳۰	۰/۲۶ ^{**}	۳/۲۵ ^{**}	۹۸/۳۳ ^{**}	۳۰	۳۰	۰/۴۶ ^{ns}
زنوتیپ آشیانه شده در جمعیت	۴۶	۱۲۰/۱ ^{**}	۴۶	۱۸/۸۷ ^{ns}	۴۶	۰/۱۰ ^{ns}	۱/۳۰ [*]	۵۱/۴۹ ^{**}	۴۶	۴۶	۰/۳۹ ^{ns}
خطا	۵۲۲	۶۸/۱۴	۵۸۲	۱۵/۰۵	۵۸۲	۰/۰۸	۰/۰۵	۳۰/۴۴	۵۸۴	۵۸۴	۰/۴

= معنی دار بودن در سطح ۰/۰۱، ** = معنی دار بودن در سطح ۰/۰۵، (*) = معنی دار در سطح ۰/۰۱ درصد و ns = غیر معنی دار

جدول ۵- تجزیه واریانس صفات مطالعه شده از بذرهای نارس شش جمعیت از گز روغنی (*Moringa peregrine*) جمع آوری شده از مناطق جنوب و جنوب شرقی کشور (یادداشت برداری دوم)

منابع تغییر	درجه آزادی	طول ریشه اصلی	طول	تعداد	ریشه فرعی	تعداد	درجه آزادی	طول ساقه	درجه آزادی	درجه آزادی	نسبت ریشه به ساقه
جمعیت	۵	۷۹۳/۳۵ [*]	۵	۴۸/۵۲ ^{ns}	۵	۲/۰۵ ^{ns}	۱۲/۴۰ ^{**}	۵۰/۱۲ [*]	۵	۵	۴/۸ ^{ns}
محیط کشت	۶	۱۱۷/۹۷ ^{ns}	۶	۱۱/۵۲ ^{ns}	۶	۱/۲۸ ^{ns}	۳/۲۶ ^{ns}	۷۶/۸ ^{ns}	۶	۶	۰/۸ ^{ns}
محیط کشت × رویشگاه	۳۰	۳۵۹/۳۳ ^{ns}	۳۰	۴۱/۴۸ ^{ns}	۳۰	۱/۶۱ ^{**}	۲/۳۴ ^{ns}	۲۰۵/۱ ^{ns}	۳۰	۳۰	۴/۵۱ ^{ns}
زنوتیپ آشیانه شده در جمعیت	۴۳	۱۹۷/۷ ^{ns}	۴۶	۲۴/۷۴ ^{ns}	۴۶	۰/۴۸ ^{ns}	۲/۴۷ ^{ns}	۱۲۵/۲ ^{ns}	۴۶	۴۶	۳/۴۱ ^{ns}
خطا	۳۱۸	۲۷۴/۰۵	۴۹۴	۳۵/۱۴	۴۹۴	۰/۹۶	۲/۳۶	۱۷۰/۴	۵۸۲	۵۸۲	۴/۴۸

= معنی دار بودن در سطح ۰/۰۱، ** = معنی دار بودن در سطح ۰/۰۵ و ns = غیر معنی دار

جدول ۶- میانگین جمیعت‌های شش گانه گز روغنی (*Moringa peregrine*) مورد مطالعه از نظر ابعاد اولیه بذر و جنین نارس و ویژگیهای رویشی گیاهچه‌ها (یادداشت برداری اول)

نسبت ریشه به ساقه	طول گیاهچه	طول ساقه (cm)	تعداد برگ	تعداد ریشه فرعی	طول ریشه اصلی (cm)	عرض بذر (mm)	طول بذر (mm)	جمیعت
۰/۱۶	۶/۸a	۲/۶۸	۰/۲۰	۰/۶۳a	۴/۰۴	۸/۵۷a	۱۵/۴۳a	بنت
۰/۱	۱/۳۷b	۰/۳۶	۰/۰۳	۰/۱۰b	۱/۰۱	۸/۰۷a	۱۴/۴۶a	چانف
۰/۱۵	۲/۷۹b	۰/۶۸	۰/۰۳	۰/۰۷b	۲/۱۱	۶/۴۱bc	۱۲/۹۲b	فنوج
۰/۰۷	۰/۵۵b	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۵/۸۴c	۱۰/۷۰c	کلچات
۰/۰۱	۰/۷۱b	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۶	۶/۵۳b	۱۱/۶۷c	کنشکی
۰/۰۰	۱/۴۳b	۰/۲۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۲۴	۶/۷۱b	۱۳/۲۹b	بگاوند

مناطق دارای حروف مشترک در یک دسته قرار می‌گیرند.

جدول ۷- میانگین جمیعت‌های شش گانه گز روغنی (*Moringa peregrine*) مورد مطالعه از نظر ابعاد اولیه بذر و جنین نارس و ویژگیهای رویشی گیاهچه‌های رویشی تولید شده (یادداشت برداری دوم)

نسبت ریشه به ساقه	طول گیاهچه	طول ساقه (cm)	تعداد برگ	تعداد ریشه فرعی	طول ریشه اصلی (cm)	جمیعت
۰/۸۸	۱۲/۴۶a	۲/۱۱	۰/۲۰	۰/۸۶a	۱۰/۲۳a	بنت
۰/۵۴	۱۱/۲۸a	۲/۸۹	۰/۳۸	۰/۶۳ab	۸/۳۸ab	چانف
۰/۱۶	۵/۱۸bc	۱/۶۲	۰/۴۹	۰/۱۲c	۳/۵۶dc	فنوج
۰/۱۶	۳/۶۶c	۰/۷۰	۰/۰۵	۰/۰۱c	۲/۹۶d	کلچات
۰/۷۹	۹/۲ab	۱/۹۱	۰/۲۷	۰/۲۰bc	۷/۲۸abc	کنشکی
۰/۵۷	۷/۱۳bc	۰/۸۳	۰/۱۳	۰/۰۸c	۵/۳۰bcd	بگاوند

مناطق دارای حروف مشترک در یک دسته قرار می‌گیرند.

جدول ۸- میانگین واکنش گیاهچه‌های گز روغنی (*Moringa peregrine*) به محیط‌های کشت هفت گانه مورد استفاده در جمیعت‌های شش گانه مورد مطالعه (یادداشت‌برداری اول)

محیط کشت	طول ریشه اصلی (cm)	تعداد ریشه فرعی	تعداد برگ	طول ساقه	طول گیاهچه	نسبت ریشه به ساقه
۱	۲/۹۴a	۰/۶۹a	۰/۱۷a	۲/۷۸a	۵/۷۲a	۰/۱۲
۲	۱/۹۹ab	۰/۰۹b	۰/۰۵b	۰/۷۶b	۲/۶۸b	۰/۱۸
۳	۱/۶۱ab	۰/۰۰b	۰/۰۳b	۰/۳۱b	۱/۹۲b	۰/۰۶
۴	۱/۰۷b	۰/۰۴b	۰/۰۲b	۰/۲۳b	۱/۳۰b	۰/۱۲
۵	۰/۸۹b	۰/۰۴b	۰/۰۱b	۰/۱۷b	۱/۰۵b	۰/۰
۶	۰/۷۲b	۰/۰۰b	۰/۰۰b	۰/۰۲b	۰/۷۴b	۰/۰
۷	۱/۲۷ab	۰/۰۴b	۰/۰۰b	۰/۱۲b	۱/۳۹b	۰/۰

جدول ۹- میانگین واکنش گیاهچه‌های گز روغنی (*Moringa peregrine*) به محیط‌های کشت هفت گانه مورد استفاده در جمیعت‌های شش گانه مورد مطالعه (یادداشت‌برداری دوم)

محیط کشت	طول ریشه اصلی (cm)	تعداد ریشه فرعی	تعداد برگ	طول ساقه	طول گیاهچه	نسبت ریشه به ساقه
۱	۵/۱۵	۰/۲۳	۰/۱۵	۱/۴۹	۷/۶۳	۰/۳۴
۲	۵/۸۵	۰/۲۲	۰/۲۲	۱/۸۰	۷/۷	۰/۴۹
۳	۷/۱۵	۰/۳۷	۰/۲۰	۱/۶۱	۸/۷۶	۰/۴۶
۴	۶/۱۴	۰/۲۴	۰/۲۵	۱/۷۹	۷/۹۳	۰/۶۵
۵	۷/۰۸	۰/۱۸	۰/۲۵	۱/۵۱	۸/۵۹	۰/۴
۶	۴/۶۶	۰/۱۲	۰/۱۴	۰/۸۸	۵/۵۴	۰/۶۲
۷	۷/۶۴	۰/۷۳	۰/۵۰	۲/۱۲	۹/۷۶	۰/۴۹

جدول ۱۰- همبستگی‌های دوگانه صفات ابعاد اولیه بذر و جنین نارس و ویژگی‌های مورفولوژیک و رویشی گیاهچه‌های حاصل از رویش آنها در

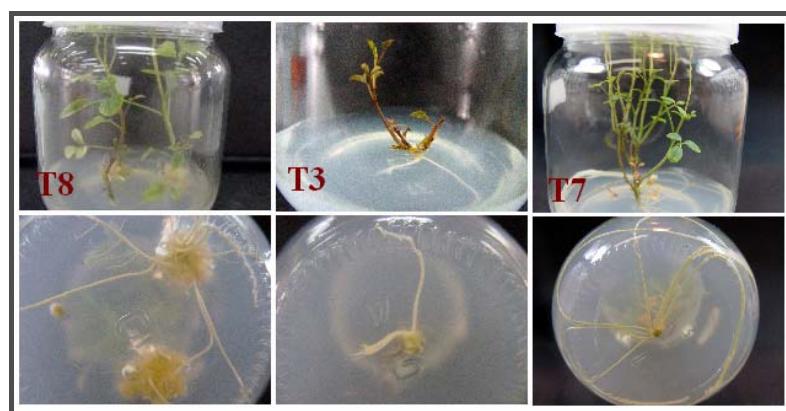
(Moringa peregrine) گز روغنی

صفات	عرض بذر	طول بذر	عرض	طول ریشه اصلی (اول)	طول ساقه (اول)	تعداد ریشه فرعی (اول)	تعداد ریشه فرعی (دوم)	طول ریشه اصلی (دوم)	طول ساقه (دوم)	تعداد برگ (اول)	تعداد برگ (دوم)	نسبت ریشه به ساقه (اول)	نسبت ریشه به ساقه (دوم)	تعداد برگ (اول)	تعداد برگ (دوم)	گیاهچه	گیاهچه	نسبت ریشه به ساقه	نسبت ریشه به ساقه	تعداد برگ (اول)	تعداد برگ (دوم)	طول ساقه (اول)	طول ساقه (دوم)	تعداد ریشه فرعی (اول)	تعداد ریشه فرعی (دوم)	طول ریشه اصلی (اول)	طول ریشه اصلی (دوم)	تعداد ریشه فرعی (اول)	تعداد ریشه فرعی (دوم)	طول ساقه (اول)	طول ساقه (دوم)	تعداد برگ (اول)	تعداد برگ (دوم)	نسبت ریشه به ساقه (اول)	نسبت ریشه به ساقه (دوم)	طول گیاهچه (اول)	طول گیاهچه (دوم)
عرض بذر	۰/۶۷**																																				
طول ریشه اصلی (اول)		۰/۰۲ns	۰/۰۴ns																																		
طول ریشه اصلی (دوم)		۰/۲۵**	۰/۲۵**	۰/۳۰**																																	
تعداد ریشه فرعی (اول)		۰/۰۰ns	-۰/۰۶ns																																		
تعداد ریشه فرعی (دوم)		۰/۱۷**	۰/۱۵**																																		
طول ساقه (اول)		۰/۰۰ns	-۰/۰۴ns																																		
طول ساقه (دوم)		۰/۱۶**	۰/۲۳**																																		
تعداد برگ (اول)		۰/۰۰ns	-۰/۰۶ns																																		
تعداد برگ (دوم)		۰/۱۴**	۰/۱۷**																																		
نسبت ریشه به ساقه (اول)		۰/۰۴ns	۰/۰۶ns																																		
نسبت ریشه به ساقه (دوم)		۰/۱۳**	۰/۱۹**																																		
طول گیاهچه (اول)		۰/۰۰ns	۰/۰۰ns																																		
طول گیاهچه (دوم)		۰/۳۲**	۰/۲۶**																																		

= معنی دار بودن در سطح ۰/۰۱، ** = معنی دار بودن در سطح ۰/۰۵، (*) = معنی دار در سطح ۰/۱۰ درصد و ns = غیر معنی دار

شکل ۳- تشکیل کالوس بر روی سطح بذرها

شکل ۴- وضعیت رشد گیاهچه‌های جدا شده از بذر پس از دو بار بازکشت در محیط MS کامل فاقد هورمون

رویشی و تولید نهال استفاده کردند. عوامل مختلفی در میزان موفقیت جوانه‌زنی بذرها نارس در گونه‌های مختلف گیاهی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. از این‌رو، مشخص شده که مرحله رسیدگی بذر، دمای جوانه‌زنی و مدت زمان نگهداری بذر قبل از کاشت بر میزان جوانه‌زنی اثر زیادی دارند (Gresta *et al.*, 2007). خراش‌دهی پوسته و بکارگیری غلظت مناسب GA3 (Gibberellic acid) نیز از عواملی هستند که در میزان جوانه‌زنی بذرها نارس اثرگذار هستند (Torresfin *et al.*, 1996). از میان گونه‌های مختلف خانواده تک جنس مورینگاسه، تنها جوانه‌زنی بذرها نارس دو گونه *M. stenopetala* و *M. oleifera* تاکنون توسط Fahey و Stephenson (۲۰۰۴) مورد مطالعه قرار گرفته است. آنها دو محیط کشت پایه MS جامد و مایع

بحث

نتایج نشان داد با توجه به اینکه نمونه‌گیری از رویشگاه‌ها همزمان صورت گرفته بود، بین آنها از نظر طول و عرض بذر اختلاف معنی‌داری مشاهده گردید که می‌توان این اختلاف صفات مذکور را تا اندازه زیادی مرتبط به منشأ آنها دانست. البته اختلاف بین ژنتیک‌های آشیانه شده در جمعیت نیز از نظر آماری معنی‌دار نشد که این به مفهوم نبود تنوع درون جمعیتی از نظر این صفت بخصوص است.

کشت جنین نارس در گونه‌های درختی مختلف با اهداف اصلاحی گزارش شده است. از جمله اینکه Kim و همکاران (۲۰۰۸) و Stomp و Rajbhandari (۱۹۹۷) از کشت جنین نارس گونه‌ای از آبیس (*Abies fraseri*)، از کشت بذر نارس در گونه مذکور در تکثیر

کمترین میانگین از لحاظ این صفات بود. البته باید متذکر شد که طی ماههای بعد (۶-۳) و پس از ۲ بار بازکشت نمونه‌ها در دو محیط کشت WPM و ۱/۲MS و تجدید منابع غذایی، بیشتر بذرهایی که از نظر ابعاد از سایرین رشد یافته‌تر بودند، جوانه‌دار گردیدند. به‌طوری که می‌توان گفت تقریباً کلیه بذرهای جمع‌آوری شده از مناطق چانف و بنت جوانه‌زده و شادابی بسیار مطلوبی نیز داشتند. قبلاً نیز گزارش شده بود که اندازه بذرهای نارس در موقع کاشت گونه‌های مورینگا در میزان جوانه‌زنی آنها تأثیر زیادی داشته و بذرهایی که در مراحل پیشرفت‌تری از رشد هستند، پاسخ بهتری به محیط‌های کشت می‌دهند (Stephenson & Fahey, 2004). به نظر می‌رسد آنچه در جوانه‌دار کردن بذرهای نارس این گونه باید در نظر گرفته شود، انتخاب بذرها در مرحله رشدی مناسب، تکرار بازکشت و همچنین دادن مدت زمان کافی به بذرها برای سبز شدن می‌باشد.

همچنین جمیعت‌های مورد مطالعه تنها از نظر دو صفت تعداد ریشه و طول گیاهچه اختلاف ۱۰ درصدی نشان دادند و در مورد سایر صفات، اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. با توجه به اینکه بیشتر گونه‌های جنگلی اختلاف‌های اساسی خود را در مراحل اولیه رشد نشان نمی‌دهند، می‌توان انتظار داشت که اختلاف‌ها در مراحل بعدی آشکارتر شوند. به‌طوری که علاوه بر صفات ذکر شده و طول ریشه در مرحله دوم یادداشت‌برداری اختلاف بین جمیعت‌ها در سطح بالاتری معنی‌دار گردید.

معنی‌دار شدن اثر متقابل محیط کشت و رویشگاه در کلیه صفات اندازه‌گیری شده در نوبت اول بجز نسبت

را در ترکیب با هورمون‌های BAP (Benzlaminopurine)، GA3 و همچنین زغال فعال ۲۵ درصد بکار برده تا تأثیر آنها را بر میزان جوانه‌زنی ارزیابی نمایند. ضمن آنکه برای سفت کردن محیط کشت نیز از ژلرایت ۰/۷ درصد به جای آگار استفاده نمودند. نتایج حاصل از مطالعات آنها نشان داد که میزان موفقیت در محیط کشت جامد در مورد گونه *M. stenopetala* بیست درصد و در گونه *M. oleifera* تنها ۰/۷۸ درصد بوده، به هر حال، در حالی که در محیط کشت مایع، میزان موفقیت در گونه *M. oleifera* هفتاد و سه درصد بوده است. اطلاعات بسیار اندکی در مورد سایر گونه‌های جنس *Moringa* از جمله *Moringa peregrina* در منابع موجود است. در مطالعه حاضر بر روی گونه *Moringa peregrina* که بومی کشورمان می‌باشد از هیچ هورمونی برای جوانه‌دار کردن بذرهای نارس استفاده نگردید و به دلیل ناکافی بودن آندوسپرم، انتخاب محیط کشت، تنها براساس عناصر و ترکیب‌های غذایی مورد نیاز جنین‌های نارس داخل بذر انجام شد و همچنین پوسته‌برداری از اقدامات دیگری بود که انجام شد. براساس نتایج بدست آمده اختلاف معنی‌دار آماری بین محیط‌های کشت در نوبت اول مشاهده شد، به‌طوری که محیط‌های کشت ۱/۲ MS و WPM را در بیشترین میانگین صفات در میان تیمارها بودند. در یادداشت‌برداری دوم اگرچه اختلاف بین تیمارها از نظر تعدادی از صفات معنی‌دار نشد، ولی براساس میانگین‌ها، محیط کشت MS کامل دارای مکمل‌های غذایی، بیشترین تأثیر را بر صفات طول ریشه ۷/۶۴ سانتی‌متر)، طول گیاهچه (۹/۷۶ سانتی‌متر) و طول ساقه (۲/۱۲ سانتی‌متر) نشان داد و محیط کشت ششم دارای

از جدول تجزیه واریانس به عنوان اثر خطای آزمایشی جهت سنجش اثر جمعیت مورد استفاده قرار گرفت. به طوری که با توجه به بزرگ بودن این اثر انتظار هم می‌رفت که اثر جمعیت در برخی از صفات معنی‌دار نگردد.

صفات طول ریشه اصلی، تعداد ریشه فرعی و طول گیاهچه اندازه‌گیری شده در نوبت دوم اختلاف میان جمعیت‌های مورد نظر را نمایان نمودند. به عبارت دیگر، صفت اول با روش دانکن در ۴ دسته و صفت دوم در سه دسته گروه‌بندی شد. دامنه طول ریشه اصلی در این نوبت یادداشت‌برداری بین ۱۰/۲۳ و ۲/۹۶ سانتی‌متر متغیر بود که حکایت از تفاوت اساسی در جمعیت‌های مورد مطالعه از نظر این صفت داشت (جدول ۴). بقیه صفات هم به رغم اینکه اختلاف بین جمعیت‌ها از نظر آنها معنی‌دار نشد ولی دامنه صفات حکایت از وجود تفاوت‌های زیادی بین این جمعیت‌ها داشت.

به نظر می‌رسد مشاهده تولید کالوس بر روی سطح بذرها در مورد گونه‌های این جنس امری متداول باشد، زیرا در کاشت بذرهای نارس دو گونه *M. oleifera* و *Stephenson M. stenopetala* نیز گزارش شده است (Fahey, 2004 & Fahey, 2004). علاوه بر این، رشد موفق گیاهچه‌های منتقل شده به محیط MS بدون هورمون در دو گونه *M. stenopetala* و *M. oleifera* نیز گزارش شده است (Steinitz et al., 2009). گونه‌های جنس مورینگا را به عنوان منابعی از هورمون‌های رشد گیاهی معرفی می‌کنند، به همین دلیل شاید بتوان برخی از ویژگیهای مشاهده شده در این گیاهان را به توان ذاتی آنها در تولید هورمون‌های گیاهی مرتبط دانست (Price, 2000).

ریشه به ساقه حاکی از این است که واکنش جمعیت‌های مختلف مورد مطالعه در رابطه با تغییر محیط کشت یکسان نبوده است. این اثر متقابل به سهم خود معنی‌دار نبودن تفاوت اثرهای اصلی را تا اندازه‌ای می‌پوشانند. به عبارت دیگر به رغم معنی‌دار نشدن اختلاف این صفات در مرحله اول یادداشت‌برداری، می‌توان به حضور تفاوت‌های ذاتی در جمعیت‌های مورد مطالعه اذعان نمود. به طوری که این تفاوت‌ها در نوبت دوم یادداشت‌برداری در مورد صفات طول ریشه، تعداد ریشه فرعی و طول گیاهچه نمایان شدند. اثر ژنتیک آشیانه شده در جمعیت در صفات طول، تعداد ریشه و طول گیاهچه نوبت اول معنی‌دار گردید که مفهوم آن وجود تنوع ژنتیکی درون جمعیتی از نظر این صفات است.

دسته‌بندی میانگین‌ها، جمعیت‌های مورد مطالعه را از نظر طول و عرض بذرهای مورد استفاده در سه دسته مختلف قرار داد که در آن جمعیت‌های انتخاب شده از بنت و چانف از این نظر در دسته اول قرار گرفتند و جمعیت جمع‌آوری شده از کلچات نیز از این نظر در آخرین ردیف و جزو آخرین دسته قرار گرفت. در خصوص صفات طول ریشه و ساقه و همچنین تعداد بزرگ اندازه‌گیری شده در نوبت اول، اگرچه معنی‌دار نشد و دسته‌بندی انجام نشد ولی دامنه تفاوت بین رویشگاه‌ها از نظر این صفات، قابل توجه است. از نظر طول ریشه، ژنتیک‌های مطالعه شده از بنت میانگین ۴/۰۴ سانتی‌متر را نشان دادند، در حالی که میانگین این صفت در رویشگاه کلچات ۰/۵ سانتی‌متر بود. لازم به تذکر این مطلب است که با توجه به آشیانه شدن اثر ژنتیک‌ها، اثر ژنتیک آشیانه شده در جمعیت

- Dean, C.A., Cotterill, P.P. and Burdon, R.D., 2005. Early selection of Radiata pine. I. Trends over time in additive and dominance genetic variances and covariances of growth traits. *Silvae Genetica*, 55: 182-191.
- Elbatran, S.A., Abdel-Salam, O.M., Abdelshfeek, K.A., Nazif, N.M., Ismail, S.I. and Hammouda, F.M., 2005. Phytochemical and pharmacological investigations on *Moringa peregrine* (Forssk.) Fiori. *Natural Product Sciences*, 11: 199-206.
- Fahey, J.W., 2005. *Moringa oleifera*: A Review of the medical evidence for its nutritional, therapeutic and prophylactic properties. *Trees for Life Journal*, 1: 5-20.
- Gresta, F., Avola, G., Anastasi, U. and Miano, V., 2007. Effect of maturation stage, storage time and temperature on seed germination of *Medicago* species. *Seed Science and Technology*, 35: 698-708.
- Hegazy A.K., Hammouda, O., Lovett-Doust, J. and Gomaa, N.H., 2008. Population dynamics of *Moringa peregrina* along altitudinal gradient in the northwestern sector of the Red Sea. *Journal of Arid Environments*, 72: 1537-1551.
- Islam, S., Akthar Jahan, M.A. and Khatun, R., 2005. *In vitro* regeneration and multiplication of year-round fruit bearing *Moringa oleifera* L. *Journal of Biological Science*, 5: 145-148.
- Kim, Y.W., Newton, R., Frampton, J. and Han, K.H., 2008. Embryogenic tissue initiation and somatic embryogenesis in Fraser fir (*Abies fraseri* [Pursh] Poir.). *In Vitro Cell Developmental Biology -Plant* 45: 400-406.
- Lloyd, G. and McCown B.H., 1980. Commercially feasible micropropagation of the mountain laurel, *Kalmia latifolia* Linn. by using shoot-tip culture. *Proceedings of International Plant Propagators Society*, 30: 421-427.
- Mirzaie-Nodoushan, H., Asadicorom, F., Emam, M., Bakhshi-Khaniki, G.R., Keneshloo, H. and Achak, M.U., 2009. Genetic potentials of drumstick (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori) populations in callus induction and immature embryo growth. *Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research*, 17: 29-37.
- Murakami, A., Kitazono, Y., Jiwajinda, S., Koshimizu, K. and Ohigashi, H., 1998. Niaziminin, a thiocarbamate from the leaves of *Moringa oleifera*, holds a strict structural requirement for inhibition of tumor-promoter-induced Epstein-Barr virus activation. *Planta Medica*, 64: 319-323.
- Murashige, T. and Skoog, F., 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue culture. *Physiologia Plantarum*, 15: 473-497.
- Price, M.L., 2000. The *Moringa* Tree. An ECHO Technical note. ECHO, USA, 16p.

باید تأکید کرد که این گونه گیاهی پراکنش جهانی محدود به شمال آفریقا و غرب و جنوب غربی آسیا را دارد. از این رو، کمتر مورد توجه محققان سایر نقاط دنیا قرار گرفته است و بررسی جنبه‌های مختلف زیستی این گونه عمدتاً فاقد یک پیشینه علمی است و باید سنگ بنای آن گذاشته شود. در هر صورت، با توجه به اهمیت و نقش آن در زمینه‌های مختلف دارویی، زیست محیطی و حتی صنعتی، تحقیق در زمینه‌های مختلف زیستی آن می‌تواند زمینه‌های رشد و توسعه آن را فراهم نماید.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مسئولان و همکاران محترم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بلوچستان (ایرانشهر) که در جمع‌آوری نمونه از مناطق سخت و صعب‌العبور، از هیچ کمکی دریغ نکردند و همچنین از مسئولان و همکاران محترم گروه تحقیقات زیست‌فناوری منابع طبیعی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، که در اجرای این تحقیق از کمک و همراهیشان برخوردار بودیم، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع مورد استفاده

- اسدی کرم، ف.، میرزایی ندوشن، ح.، امام، م.، بخشی خانیکی غ. و کنسلو، ه.، ۱۳۸۷. رویاندن بذر در دو گونه از جنس مورینگا و تفاوت‌های رشد رویشی در مراحل اولیه رشد. پژوهش و سازندگی (در منابع طبیعی)، ۲۱: ۱۴۵-۱۳۹.
- جوانشیر، ک.، ۱۳۷۲. گونه و خانواده جدید برای فلور ایران. مجله منابع طبیعی ایران، ۴۶: ۳۳-۲۶.
- مدرس موسوی، ف.، ارجمند، م. و جهانگیری، ب.، ۱۳۷۸. فرهنگ جدید پزشکی دوراند. (ترجمه)، جلد دوم، انتشارات رهنما، صفحه ۱۸۰۰.

- Stephenson, K.K. and Fahey, J.W., 2004. Development of tissue culture methods for the rescue and propagation of endangered *Moringa* spp. Germplasm. Economic Botany, 58: 116-124.
- Torresfin, A., Kesteloot, J., Castafio, F., Rodrguez, R. and Colabelli, M., 1996. Use of immature seed germination technique as an alternative to *in vitro* culture of sunflower (*Helianthus annuus* L.) embryos. Euphytica, 91: 1-3.
- Rajbhandari, N. and Stomp, A., 1997. Embryogenic callus induction in Fraser fir. Horticultural Science, 32: 737-738
- Steinitz, B., Tabib, Y., Gaba, V., Gefenand T. and Vaknin, Y., 2009. Vegetative micro-loning to sustain biodiversity of threatened *Moringa* species *In Vitro* Cell. *In Vitro* Cellular & Development Biology- Plant, 45: 65-71.

Archive of SID

Investigation of within and between population variations in drumstick (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori) in immature seed growth

F. Asadicorom^{1*}, H. Mirzaie-Nodoushan², M. Emam³, G.R. Bakhshi-Khaniki⁴,
H. Keneshloo⁵ and M.U. Achak⁶

1* - Corresponding author, MSc Student, Payam-e-Noor University, Karaj, Iran, E-Mail: asadi@rifr.ac.ir

2- Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

3- Biotechnology Group, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

4- Payam-e-Noor University, Tehran, Iran

5- Forests Research Division, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

6- Agricultural and Natural Resources Research Center of Baluchestan (Iranshahr), Iran

Received: July 2009

Revised: September 2009

Accepted: November 2009

Abstract

Plant responses to micro propagation may have genetic basis with quantitative or qualitative inheritance modes. Investigating of variations within and between populations of drumstick (*Moringa peregrina* (Forssk.) Fiori) through culturing immature seeds and embryos, for responding to micro propagation, were the main objectives of this study. A high number of immature seeds and embryos were collected from six different habitats of the species located at South part of Sistan and Baluchestan. These were aseptically cultured on 7 different media. A number of morphological traits were recorded on the growing genotypes for two successive times. The studied populations showed significant differences based on the length and width of the collected immature seeds. But they were not significantly different based on several other characteristics in the first time records. Number of lateral roots and shoot length were significantly different between the populations at this stage. There were significant differences between the studied culturing media based on several studied characters. Regarding significant interactions between the population and the culture media, WPM was the best for growing more mature seeds (collected from Bent and Chanf). Whereas, less mature seeds grown better in the media with higher calcium sources. The differences between the populations were revealed for number of root, root length and plantlet length based on the second time records. Significant interaction between the populations and media in several recorded characters showed that the alteration of the response of the plant populations were not similar across the media.

Key words: *Moringa peregrine* (Forssk.) Fiori, immature seed, medium, population, nested design.